

РЕШЕНИЕ

№ 2440

гр. Бургас, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **МОНИКА Г. ЯХАНАДЖИЯН**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **МОНИКА Г. ЯХАНАДЖИЯН** Гражданско
дело № 20232120100575 по описа за 2023 година

Производството е образувано по исковата молба на **И. А. А.**, ЕГН
*****, адрес в ***, съдебен адрес:***, чрез адв.С.К., за осъждане на
ответника ЗАД „ДаллБогг: Живот и ЗДраве“ АД, ЕИК 200299615, седалище и
адрес на управление гр.София, ж.к.“Дианабад“, бул.“Т.М.Д.“ 1, да заплати на
ищеца сумата от 1250,00 лева, представляваща обезщетение за причинени
имуществени вреди от настъпило на 14.05.2021 г. застрахователно събитие-
градушка, изразяващи се в деформации (вдлъбнатини) по капака на
двигателя, преден ляв и преден десен калник, предна и задна лява врата, таван
и пукнато предно обзорно стъкло на лек автомобил, марка „БМВ“, модел
„Х5“ с рег.№***, застрахован при ответника по полица ВГ***, ведно със
законната лихва от завеждане на иска до пълното му изплащане.

Твърди се в исковата молба, че ищцата и съпругът ѝ са собственици на лек
автомобил, марка „БМВ“, модел „Х5“ с рег.№***, застрахован при ответника,
както и че на 14.05.2021 г. автомобилът е бил увреден при настъпило
застрахователно събитие – паднала градушка. На 17.05.2021 г. е бил извършен
оглед на автомобила в отдел „Ликвидация“ на ответното дружество и бил
съставен протокол по заведена при тях щета ***, в който са описани
увредените части, изразяващи се в деформации (вдлъбнатини) по капака на
двигателя, преден ляв и преден десен калник, предна и задна лява врата, таван
и пукнато предно обзорно стъкло. Ищцата твърди, че по повод на заявената
щета е било изплатено от ответника застрахователно обезщетение в размер на
1357 лева, което счита че не е достатъчно да покрие всички щети. Счита, че
действително настъпилите вреди са в по-висок размер, за установяването на
който ангажира извършването на съдебнооценъчна експертиза и от който
претендира сумата от още 1250,00 лева.

В подкрепа на иска ангажира доказателства, претендира разноски.

В предоставения срок по чл.131 от ГПК ответникът е подал писмен
отговор, с който оспорва претенцията като неоснователна и твърди, че със
заплащане на застрахователното обезщетение от 1357,58 лева е погасило
изцяло задълженията си към ищеца. Оспорва претенциите по основание и

размер. Признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение между страните, възникнало по силата на застрахователна полица №BG/***, настъпилото на 14.05.2021 г. застрахователно събитие и заведената под №*** щета. Счита, че при изчисление на изплатеното обезщетение от 1357,58 лева са приложени всички действащи законови разпоредби, регламентиращи дължимия размер на обезщетенията, взети са предвид характера на имуществените вреди и възрастта на автомобила, предвид които счита за нерентабилно автомобилът да бъде отремонтиран с части от оригинален вносител на марката. Твърди се и това, че ищецът не се е възползвал от възлагателно писмо, тъй като не е платил дължимата застрахователна премия. При условията на евентуалност счита, че искът в предявения размер е завишен. Оспорва всички претендирани от ищеца вреди да са резултат от процесното застрахователно събитие, както и че същите се намират в причинно-следствена връзка с твърдяното ПТП и описания механизъм. Ангажира доказателства, претендира разноски.

Предявеният иск е с правно основание чл.498, ал.3, вр.чл.386, ал.2 от КЗ, вр.чл.45 и чл.86 от ЗЗД.

С протоколно определение от 15.11.2023 г., съдът е приел направеното по реда на чл.214 от ГПК увеличение на иска и същият се счита предявен за сумата от 5589,06 лева.

Бургаският районен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и становището на страните и като съобрази разпоредбите на закона, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.498, ал.3 от КЗ, увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда, само ако застрахователят не е платил в срока по чл.496, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатено обезщетение. Следователно, допустимостта на прекия иск е обвързано с наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя. Такъв именно е и настоящият случай, при който ищцата като увредено лице не е съгласна с размера на изплатеното ѝ в хода на инициираното от нея рекламационно производство обезщетение, а това обуславя допустимостта на настоящето исково производство и разглеждане на предявения иск по същество.

Между страните не се спори, че ищцата е собственик на лек автомобил, марка „БМВ“ с рег.№***; че автомобилът е бил застрахован при ответника по застрахователна полица №BG***, със застрахователно покритие по клауза „Пълно КАСКО“ със срок на валидност 17.10.2020 г. – 16.10.2021 г.; че в срока на действие на застрахователния договор автомобилът е бил увреден от паднала на 14.05.2021 г. градушка, което е покрит от застрахователя риск; че за настъпилото застрахователно събитие ищцата уведомила ответното дружество и завела пред него застрахователна претенция, по която има извършен опис, съгласно който уврежданията от застрахователното събитие са по преден капак, преден ляв калник, преден десен калник, предна лява врата, задна лява врата, таван и предно обзорно стъкло; че е образувана щета №***, а във връзка с нея на ищцата е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1357 лева.

Спорът между страните е концентриран около стойността на настъпилите вреди и приложимия алгоритъм за тяхното оценяване и определяне на справедливата възстановителна стойност.

По делото е приета като доказателство застрахователна полица № BG***, от съдържанието на която се установява, че застрахователната сума по нея е в размер на 11 200,00 лева, дължимата застрахователна премия е в размер на 728,28 лева, платима на 4 вноски от по 182,07 лева с дати на падеж 30.09.2020

г., 17.01.2021 г., 17.04.2021 г и 17.07.2021 г.

Ответникът не оспорва, че обективираният в полицата договор е породил присъщите правни последици за страните и като застраховател дължи застрахователно обезщетение за причинените вреди върху автомобила. Твърди, че същите са в изплатения размер, който е съобразен с характера на имуществените вреди и възрастта на лекия автомобил.

По делото са извършени съдебна-автооценъчна и допълнителна съдебна-автооценъчна експертизи, от заключението на които става ясно, че автомобилът е с дата на първа регистрация 2004 г. и към датата на застрахователното събитие – 14.05.2021 г. е около 17-годишен. Към датата на събитието е бил технически изправен. Причинените вследствие на застрахователното събитие щети са по преден капак, преден ляв калник, преден десен калник, предна лява врата, задна лява врата, таван и предно обзорно стъкло. Вещото лице дава заключение, че същите възлизат на сумата от 6946,64 лева, от които 1482,12 лева са само щетите по предно обзорно стъкло. Изчисленията са направени по средно пазарни цени като нови или алтернативни части, ведно с труда на извършения ремонт.

При така приетото за установено от фактическа страна се налагат следните изводи:

Предвид правната квалификация на предявения иск следва, че отговорността на ответното дружество е предпоставена от установяването на следните факти: сключен и действащ между страните към момента на настъпване на застрахователното събитие договор за застраховка "Пълно Каско", увреждане на застрахования с договора автомобил в резултат на застрахователно събитие и размера на вредите. Респективно, ответникът следва да установи предпоставките изключващи отговорността му да плати дължимото обезщетение или обосноваността на приетия от него размер на вредите.

Наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по договор за имуществена застраховка „Каско“, клауза „Пълно Каско“, обективиран в застрахователна полица №***, настъпилото застрахователно събитие и изплащането на сумата от 1357 лева като обезщетение за вредите от това събитие, не са спорни по делото факти. Няма спор и по това, че собственикът на автомобила е уведомил застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, осигурил е извършването на оглед, както и че към датата на огледа автомобилът е бил увреден. Със заплащане на застрахователно обезщетение застрахователят конклюдентно е признал претенцията по основание, поради което и спорът се концентрира само по размера ѝ.

Съобразно нормата на чл.386 от КЗ, при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 от КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други. Правото на справедлив размер на обезщетението и възможността за поправка на щетата съобразно средни пазарни цени не може да се отрече и с оглед периода на експлоатация на автомобила. Принципът на пълна обезвреда изисква обезщетението да е в размер на разходите, които са необходими за възстановяване на увреденото

имущество в състояние преди увреждането, като отговорността е лимитирана от застрахователната сума, която в настоящия случай е определена в размер на 11 200 лева. Застрахователното обезщетение при частично унищожаване на имущество, както е настоящия случай, се равнява със средната пазарна стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда, без да се приспадат суми за овехтяване.

С оглед горното и при липса на твърдения и доказателства щетата по автомобила да е отстранена, респ. да са реализирани разходи по отстраняването ѝ, съдът приема, че застрахователното обезщетение следва да бъде определено по възстановителна стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като съдът ще ползва основното заключение на вещото лице. След като законът сочи, че възстановителна стойност е тази, за която може да се възстанови имуществото с ново от същия вид и качество, то безспорно е, че ремонтът може да бъде извършен в оторизиран сервиз, както и в такива, които нямат такъв сертификат, респ. да бъдат вложени оригинални части или такива на производители, различни от официалния представител на марката. Както обаче уврежданият има право да получи справедливо обезщетение, така и застрахователят не е и не може да бъде обвързан да заплаща ремонт на висока стойност. Ето защо обезщетението следва да бъде определено при съобразяване на средната цена, или дължимото от застрахователя обезщетение възлиза в размер на 6200,24 лева. След приспадане на изплатеното от застрахователя обезщетение от 1357 лева, последният дължи сумата от 4843,24 лева, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска на 01.02.2023 г.

При това положение предявената претенция се явява частично основателна и като такава следва да бъде уважена до този размер, за разликата от 745,82 лева, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска на 01.02.2023 г., искът следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид изходът от спора и своевременно направеното искане, в полза на ищеца следва да се присъдят сторените от последната разноски съгласно представения списък, съразмерно на уважената част от иска, или сумата от 1854,43 лева.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответникът също има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, или сумата от 27,00 лева.

Воден от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Дианабад“, бул.“Г.М.Д.“ 1, да заплати на ищеца И. А. А., ЕГН *****, адрес в ***, съдебен адрес:***, чрез адв.С.К., сумата от 4843,24 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди от настъпило на 14.05.2021 г. застрахователно събитие-градушка, изразяващи се в деформации (вдлъбнатини) по капака на двигателя, преден ляв и преден десен калник, предна и задна лява врата, таван и пукнато предно обзорно стъкло на лек автомобил, марка „БМВ“, модел „Х5“ с рег.№***, застрахован при ответника по полица №BG***, ведно със законната лихва от завеждане на иска на 01.02.2023 г. до пълното му изплащане, като за разликата от 745,82 лева до предявения размер от 5589,06 лева, ведно със законната лихва върху тази разлика, считано от предявяване на иска на 01.02.2023 г., ОТХВЪРЛЯ иска.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615,

седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Дианабад“, бул.“Г.М.Д.“ 1, да заплати на ищеца И. А. А., ЕГН *****, адрес в ***, съдебен адрес:***, чрез адв.С.К., направените по делото разноси, съразмерно на уважената част от иска, или сумата от 1854,43 лева.

ОСЪЖДА И. А. А., ЕГН *****, адрес в ***, съдебен адрес:***, чрез адв.С.К., да заплати на ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Дианабад“, бул.“Г.М.Д.“ 1, сумата от 27,00 лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____